

πνων. Ἐπὶ τοῦ ἀναγλύφου τούτου τὸ κυριώτερον πρόσωπον, ἀνὴρ ἐπὶ¹
κλίνης κατακεκλιμένος, εὔρεται, ἐνῷ σχεδὸν πάντα τὰλλα ἦν πλήρης,
ἀποκεκομμένην εἶχε τὴν κεφαλήν. Ταῦτη ἐκράτητε παρ' ἑκατόντα
χρόνον, καθ' ὃν προστινέχθη τὸ ἀναγλυφον εἰς τὴν συλλογήν, ἡ ἀνευρών,
ἐπὶ τῷ σκοπῷ κερδοσκοπίας. Ἡδη ἀπέκτητε ταῦτην τὸ μνησεῖον δεικνύ-
ουσαν ὅψιν νεκρίου εὑειδοῦ; πρὸς δεξιὰν τοῦ δρῶντος ἐπτροχιμένην καὶ ὑπὸ²
πλουσίκες κόρης κεκοσμημένην.

Γ'

Ἡρὸς μηνὸς που ἔγγυς τοῦ νεοδμήτου νοσοῦ τοῦ ἀγίου Κωνσταντίνου,
δρυστομένων λάκκων εἰς θεμελίωσιν οἰκίας τινός, μεταξὺ ἄλλων συντριμ-
μάτων ἀνευρέθη πίθος σφραγικὸς βεβλαμμένος τὰς κάτω μόνον, ὃν δυστυ-
χώς εἰς τεμάχια συνέτριψαν οἱ παῖδες ἀφεθέντας ἐπὶ ἡμέρας ὥλας πρὸ τοῦ
Γυμναστίου. Ἐντὸς τοῦ πίθου ἐν τοῖς χώμασιν ὑπῆρχεν ἀγγεῖον 0,15
ὅλους τῶν ἀποτελούντων ἐν συνόλῳ μερρήν ἀνθρωπίνην. Τὸ ἀγγεῖον διε-
τηρεῖται καλῶς, πλὴν τῶν ἀποτριβέντων χειλέων καὶ τῆς λαβῆς αὐτοῦ.
Εἶχον γένεται τοῦτο γυναικεῖον δρυίσκον ποδὸς ἢντος ἀναβεβλημένην χιτῶνα ἐνωπούμενον
τὴν δεσφύν καὶ διπλοῖδιον ἐπιμελῶς πορπεύμενον ἐπὶ ἐκατέρου τῶν δύων.
Ἐπὶ τῇς κερκλής φέρεται διάδημα καὶ κάτωθεν τούτου στέφανον, παχεῖς δὲ
ἀπὸ ταῦτης ἐπὶ τῶν δύων καταπέπτουσιν οἱ βόστρυχοι. Αἱ χεῖρες ἀπὸ³
τῶν δύων γυμναῖ· τῇ δεξιᾷ ἔχει τι, οἷονει φιέλην, τῇ δὲ διώνυμῳ ἀνέγει-
πως τὸν ἀπὸ τῆς κερκλῆς καὶ τῶν δύων ὑπέρ τὴν κεφαλήν δύο δίκην
ἔτων πτυχάς ἀφίνονται.

Τὸ ὅλον σῶμα στηρίζεται ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ ποδὸς ὑπεγειρούμενου τοῦ ἀρι-
ριστεροῦ. Καθ' ὅλον τὸ σῶμα τῆς γυναικὸς ἀπέμειναν ἵχνη τοῦ παλαιοῦ
χρωματισμοῦ. Τὰ δικισθεῖσα κατὰ τὸ σύνηθες μέλανα εἶναι τὸ ἀγγεῖον.

Ἐν Πειραιᾳ τῇ 22 Αὐγούστου 1883.

Ιαν. Χ. Δραγάτσης

ΑΝΕΚΔΟΤΟΝ ΑΘΗΝΑΙΚΟΝ ΤΕΤΡΑΔΡΑΧΜΟΝ

"Οὐτως ἡ σειρὴ τῶν ἀθηναϊκῶν ιομημάτων εἶναι ἀγεξάντητος. Καὶ
ἐκάστην γένει τύποι προστίθενται καὶ πολλὰ τῆς ἱστορίας καὶ μυθολογίας